Cumhuriyet'in parasız mizah ekidir

Cumhuriyet
DİNOZOR

14 MAYIS 1997

23

ÇARŞAMBA

Tunceli'de muhalif kimliği ile tanınan kişilerin evlerine "Ya sev, ya terket" yazılı mektuplar gönderiliyor...

HAFTANIN FOTOĞRAFI

Çiller'in Sultanahmet Mitingi'nden Notlar...

● Konuşmaya boynunda bir fularla başlayan Çiller, Kuran kurslarının kapanmayacağını başını örterek anlattı; Gümrük Birliği'nden bahsederken ise saçını ve gömleğinin üst düğmesini açtı...

● Mitinge ilginin az olması nedeniyle devlet içinde çalışan pek çok insan otobüslerle alana taşındı. Devlet bankaları, devlet inşaatları ve devlet hastanelerinde yatan hastaların yanı sıra köprü gişe görevlileri de alana getirilince köprü birkaç saat kadar trafiğe kapandı...

● Halkın "Bozkurt Ağar" sloganıyla Mehmet Ağar'a sevgi gösterisinde bulunması üzerine Çiller, yirmi dakika kadar kurt işareti yapmaya çalıştıysa da başarılı olamadı...

● Konuşmasının başında kendini Halide Edip Adıvar'a benzeten Çiller, ilerleyen dakikalarda da sırasıyla Margaret Thatcher, Zeyna, Madam Curie, Serpil Barlas ve Prenses Stephanie'ye benzediğini iddia etti...

● Bergama'da siyanürle altın aranmasına karşı çıkan halk, Ankara'ya gidip yetkililere derdini anlattı.

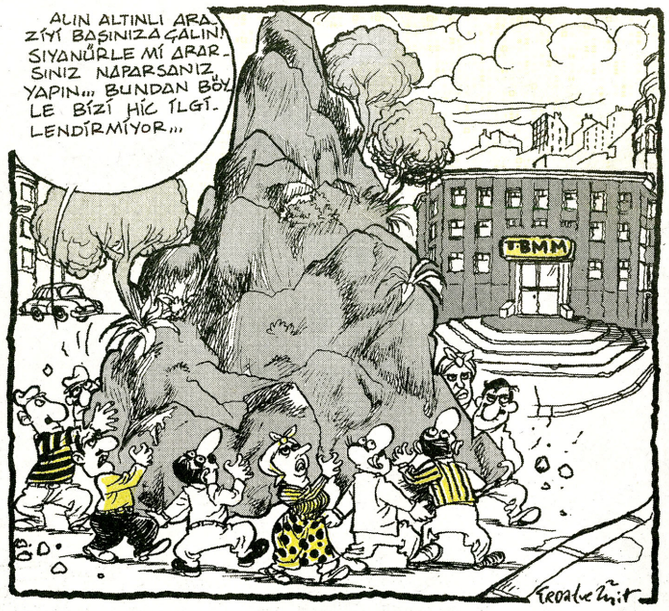

DİKKAT KAN ARANIYOR

RP Milletvekili İbrahim Halil Çelik "Demokrasi kanla gelecek. Fıstık gibi olacak" dedi.

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

Peki Ama Niye?

● Niye papağanlara o kadar para ödenir? En salak insan bile daha çok konuşabilir, üstelik bedava!

● Niye ruh çağrılır? Hiçbir ikramda bulunmak gerekmediği için mi?

● Niye yabancı dil öğreniyoruz? 65 milyon insanla tek tek konuşup sorunlarımızı hallettik mi?

● Niye yağmurda yürümek romantik bulunur? Duş almak duygusallığın son noktası mı?

● Niye ıssız adaya giderken üç şey götürülecek sanırız? Madem adı ıssız, bu kural rahatça bozulabilir. Yaptırım uygulayacak kimse yok ki!

● Niye ölünün arkasından helva yapılır? Ömrü boyu bir işe yaramayanlar bari ölünce tat versin diye mi?

● Niye şeriatçı yobaz *"Kan dökülecek, fıstık gibi olacak"* demiştir? Kan dökmek iyi bir şeyse, bileklerini kessin, fıstık gibi olsun!

● Niye güzellik yarışmaları yapılır? Dereceye girenler asla yaşlanmama garantisi mi alır?

● Niye müzik ruhun gıdasıdır? Kötü müzik dinleyince kulağımıza yoğurt mu damlatalım?

● Niye futbolcular gol atmak için bu kadar çaba harcar? Kaleler olmadan oynanamaz mı futbol?

● Niye yatağa tepsiyle kahvaltı götürülür? Sofraya yastık götürmek daha kolay değil mi?

● Niye sırtında *"Allah"* yazan barmeni öldürdüler? Alnında *"katil"* yazınca sevaba mı girer insan?

● Niye aile facıaları haberlerinde karı-kocanın düğün fotoğrafı, *"mutlu günlerinde"* altyazısıyla basılır gazetelerde? Kim nerden biliyor onların o gün mutlu olduğunu?

● Niye uçağını kaçıranlar mağdur olur? Paraşütle atlamak kadar paraşütle zıplamak eğitimi de verilemez mi?

● Niye Çiller ailesi Türkiye'de kalmakta ısrar etmektedir? Kişi başına düşen milli gelir oranı azalmasın diye mi?

● Niye boks var? İnsanlar birbirlerini hakem olmadan dövemez mi?

● Niye şarkıcı İbo, Refah Partisi'ne geçti? Balonlarını laiklerin aldığı mı anlaşıldı?

● Niçin *"Uzayda hayat var mı?"* diye merak ederiz? Dünya da uzayda değil mi?

● Niye evde hayvan besliyoruz? Tarzan'ı büyütenlere şükran borcumuz hâlâ bitmedi mi?

● Niye sarhoş oluruz? Ayılması mı güzel?

● Niye bazı insanlar döner? İdeolojiler arası transfer piyasası var da bizim mi haberimiz yok?

● Niye kelebekler bir gün yaşar? Felekten bir gün çalmak için mi?

HBR Maymun dergisinde çalışan çizer arkadaşımız **Mehmet Ersoy** önemli bir kaza geçirdi. **Mehmet**'e ve **HBR Maymun** dergisine geçmiş olsun der, arkadaşımızın en kısa sürede sağlığına kavuşmasını diloruz.

Dinozor Çalışanları

Cumhuriyet DİNOZOR

Sayı: 23 - *14 MAYIS 1997*

● Basan ve Yayan: Yeni Gün Haber Ajansı A.Ş. ● Genel Yayın Yönetmeni: **Orhan Erinç** ● Genel Yayın Koordinatörü: **Hikmet Çetinkaya** ● Yazışleri Müdürleri: **İbrahim Yıldız**, **Dinç Tayanç** (Sorumlu) ● Yayın Yönetmeni: **Zafer Temoçin**, ● Grafik uygulama: **Feridun Kılınç**

Faks: (0212) 512 48 30

Türkiye, Türkiye olalı böyle tutarsız lider görmedi!

Fezlekeler 96. günde Meclis'e ancak gelebildi.

Cumhuriyet
DİNOZOR
Paranın satın alamayacağı ücretsiz dergi!

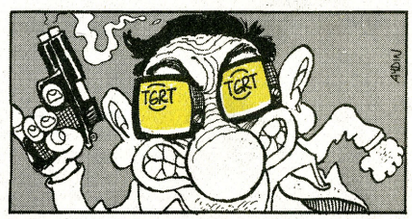

● Tempo Dergisi'nden Levent Evkuran, Flash TV saldırganlarının DYP minibüsünden çıktığını iddia etti.

● İstanbul Boğazı'na tüp geçit yapılması planlanıyor.

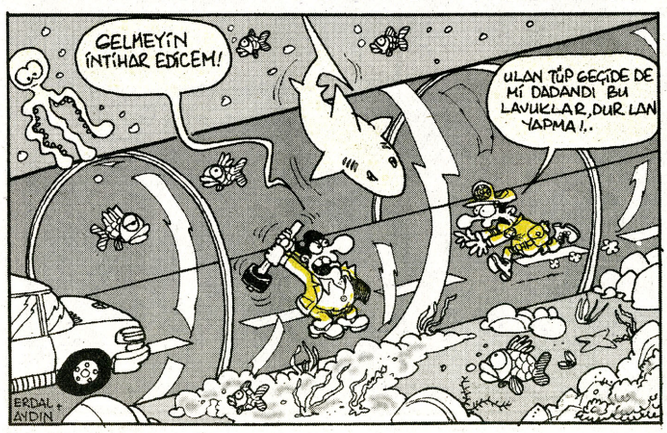

● "Barış için 1 milyon imza" kampanyasında toplanan imzalar 17 Mayıs'ta TBMM'ye sunuluyor.

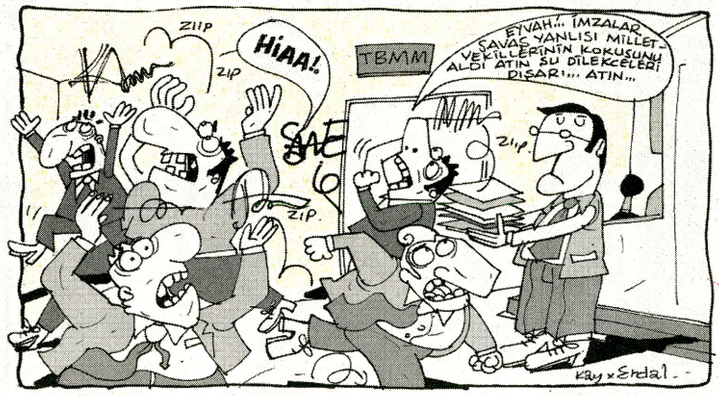

Sayısal Loto'dan sonra
SİYASAL LOTO

Uygun seçeneği işaretledikten sonra bayiye yatırınız.

☐ Refahyol gidecek, Milli Mutabakat Hükümeti kurulacak...

☐ Refahyol devam edecek, Kuran Kursları kesintisiz 8 yıl olacak...

☐ Refahyol gidecek, Milli Vanilli hükümeti kurulacak...

☐ Darbe olacak, Kenan Evren Turizm Bakanı olacak...

☐ Flash TV'yi basan güruh iktidarı ele geçirecek...

☐ Tony Blair, Türk vatandaşlığına geçecek, sol hükümet kuracak...

☐ Tansu Çiller'le Mesut Yılmaz evlenip iktidara gelecek, Özer Uçuran dağa çıkacak...

● Genelkurmay Başkanlığı, Özer Çiller'e aktarıldığı gerekçesiyle İçişleri Bakanlığı'na bilgi akışını durdurdu.

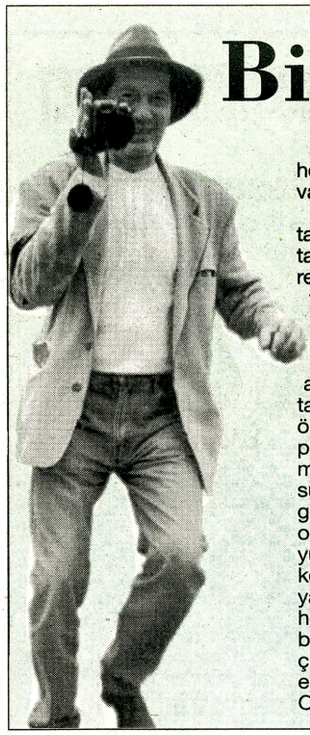

Biçim Kaygusuzluk

FERHAN ŞENSOY

İnsan emeğiyle üretilen her şeyde sanatsal bir yan vardır.

Diyelim ki alaturka hela taşı üretiliyor. O hela taşının biçimi, malzemesi, rengi, ayak koyulacak yerlerin uyumlu yüksekliği ve estetiği ve ayak kaymasın diye tırtıklı olması, kiminin ayağının 45 numara ve taraklı olabileceğinin göz önünde bulundurulması, pis plastik ve sapı kopmuş maşrapadan dökülen suyun akabilmesi için gerekli eğimin verilmiş olması, içine sıçılan deliğin yuvarlaklığının belirginliği, kenarına değil de ortasına yapma duygusu verişi, o hela taşını üretenin, yani biçimini çizenin, kalıbını çıkaranın sanatsal endişelerini taşımaktadır. Ortada bir sanat eseri vardır ve fakat insanoğlu gelip bu sanat eserinin içine sıçmaktadır.

Belki de hela taşı yanlış bir örnek.

Pis plastik ve sapı kopmuş maşrapa daha ferahlatıcı bir örnek olabilir. Nerede bir şey üretiliyorsa orada yaratıcılık vardır.

Bir zeytinyağı şişesinin biçimi, bir temizlik tozu kutusu, bir konservenin etiketi ve o pis plastik sapı kopmuş maşrapa sanat eserleridir.

Üretilen şeyin yararlı olması kadar, güzel olmasına da, iyi sunulmasına da özen gösterilmektedir. Her yıl yenisi çıkan arabalarının biçimi nasıl olsun diye, bir sürü yaratıcı beyin kafa patlatmaktadır.

Deniz ya da toprak altından çıkan, içine bir şey koyulsun diye yapılmış eski çağ küplerinde, testilerinde müthiş bir biçim endişesi ve estetik gözlenmektedir.

Buradaki sanatsal değerlerden de o toplumların uygarlık düzeyleri belirlenmektedir. Bir toplum ne kadar ilerlemişse o kadar sanatsal ve estetik kaygusu olur. Gelişmemiş toplumlara baktığınızda eşya biçimlerinde bir ilkellik göze çarpar.

Pis plastik ve sapı kopmuş maşrapada olduğu gibi. Sadece işlev gözetilmiş, estetik düşünülmemiştir. Sapının kopmaması gerekliliğine ise kimse kafa yormamıştır.

Her alış-verişe çıktığımda,

- Lan bu hortumların doğru dürüst bir rengi yok mu? İtfaiye miyim ben? Daha pastel duygular içinde bahçemi sulamak istiyorum... Bu ne biçim konserve açacağı lan, al sen bunu gözüne sok!.. Bundan başka tuzluk gibi bir tuzluk yok mu kardeşim, ben eve gidip bunun deliklerini çiviyle büyütmek zorunda mıyım?

Üstelik bunu çok salladığında kapağı çorbanın içine düşüyor... Kullandım ben bu aptal tuzluktan... Tuzluk almak için Paris'e mi gidiiiiim? biçiminde beni satıcılarla kavga ettiren, sanayi kollarımıza sinmiş olan bu kahredici biçim kaygusuzluk, daha da sinir bozucu olarak sanat dallarımızda da göze batıyor, gözü çıkarıyor.

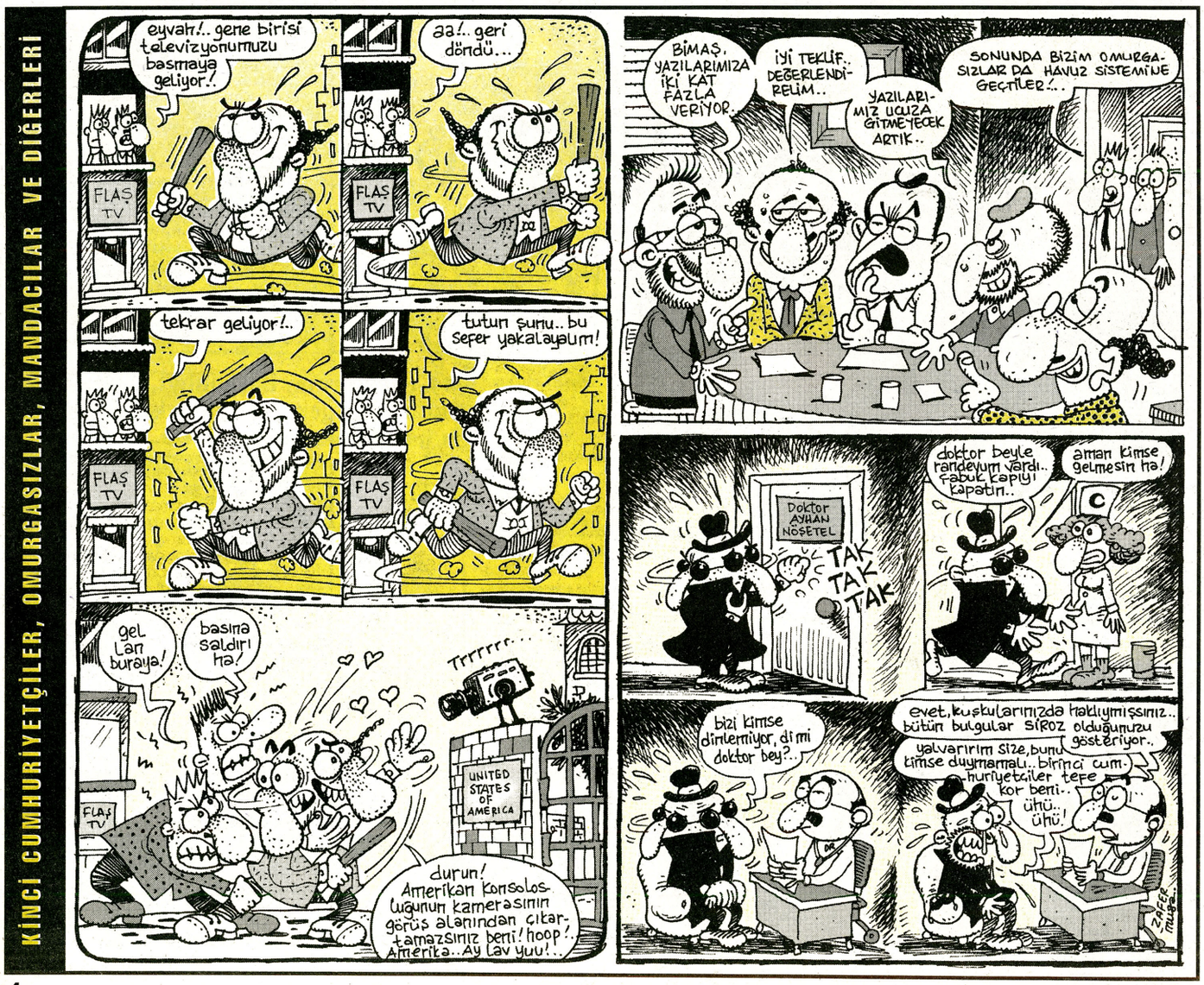

RÜZGÂRGÜLÜ

Tarık Tolunay

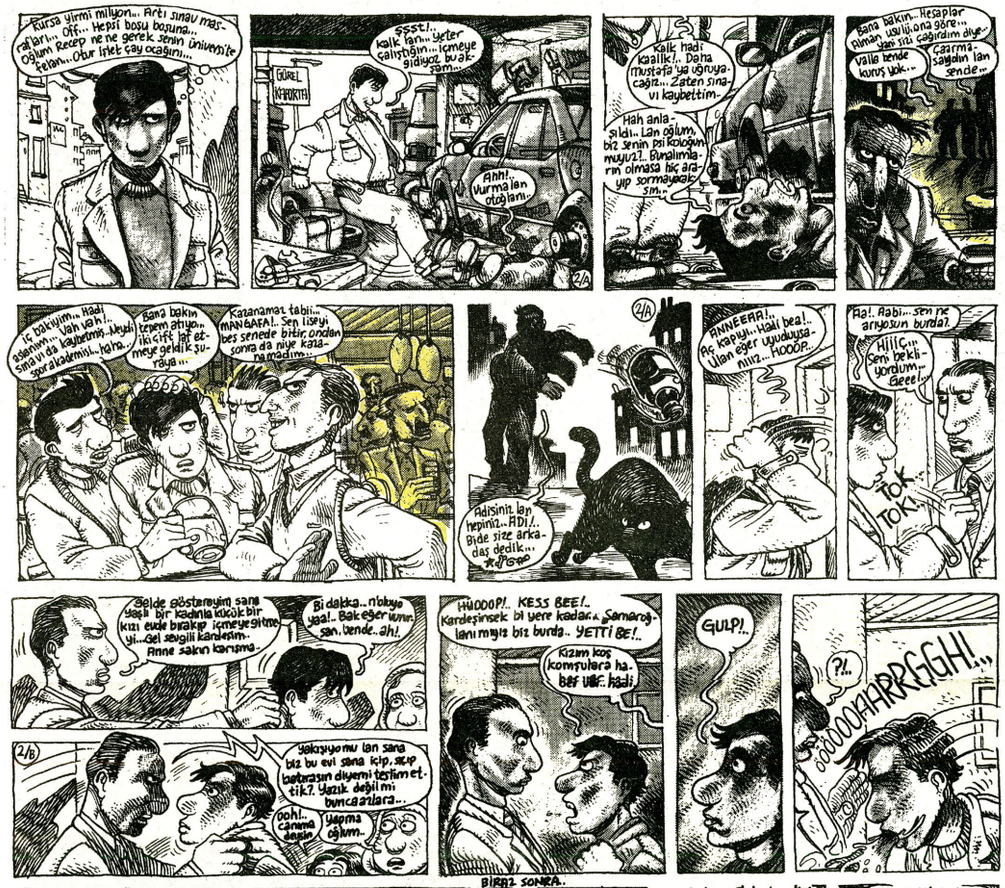

RÜZGÂRGÜLÜ

fiko'nun sarkacı

İki Masal Birden...

Kırmızı Başörtülü Kız

Kuran kursundan çıkan Kırmızı Başörtülü Kız, beş yıllık temel eğitiminden sonra gideceği İmam-Hatip'in hayalleriyle yola düşmüş. Hacı Ninesine, annesinin hocaya okuttuğu muskaları götürüyormuş. Derken ormanda "Mis gibi gülsuyu yaparız." diyerek gül toplamaya başlamış. Kırmızı Başörtülü Kız'ın ormanda dolaştığını gören Laik Kurt, sinsice kıza yanaşmış. Kız da temiz kalpli olduğundan herşeyi anlatmış. Laik Kurt kıza:

"Kızım" demiş. "Yaşıtların, hep şu aşağıdaki kafeye takılıyor. Sen de gitsene. Oturur dini sohbette bulunursunuz." Ateşle barut gibi olan kız ve erkeklerin aynı kafede bir arada günaha girmeden bulunamayacağını, bilmeyen Kırmızı Başörtülü Kız, kafenin yolunu tutmuş, Laik Kurt da ninenin evinin.

Kızı kafede güleryüzle karşılayıp hemen aralarına almışlar. Tertemiz duygularla dolu kafasını kirletmek için, önce başörtüsünü bile çıkartmasını istememişler. Sonra da konuyu değiştirip Batı taklitçisi bir zihniyetle demokrasiden dem vurmaya başlamışlar. Erkeklerden birinin çay bardağını uzatırken parmağının ucunu kızın eline dokundurması, bardağı taşıran son damla olmuş.

"Beni Kırmızı Başörtülü Kadın haline getirmenize izin vermeyeceğim." diye bağırarak kaçmış.

Laik Kurt ise çoktan ninenin evine varmış ve yaşlı kadını bir lokmada yutup yatağına girmiş. Kız:

"Selamünaleyküm" diyerek içeri girmiş. Ona bile dili dönmeyen Laik Kurt zorlanarak:

"Aleykümselam" demiş. Sesten şüphelen kız:

"Kulakların neden o kadar büyük nineciğim?" diye sormuş Laik Kurt:

"Hocaefendi'nin vaazlarını daha iyi duyabilmek için." demiş. Kız:

"Peki, ağzın neden o kadar büyük?" diye sorar sormaz da kızın üstüne atlayıp, onu da yutmuş.

Almanya'dan yeni gelen vaaz video kasetlerini eve getiren komşuları Laik Kurdu uyurken yakalamış. Kurdun karnını kesince Allah'ın hikmeti olarak kızıl ne nine sapasağlam içinden çıkıp kurtulmuş.

Kırmızı Şapkalı Kız

Sekiz yıllık temel eğitimini almakta olan Kırmızı Şapkalı Kız, Sivil Savunma kursundan çıkınca Kuvayı Milliyeci ninesine gitmek için yola düşmüş. Derken ormanda gördüğü papatyaları toplamaya başlamış.

"Bunlarla taç yapar askerlerin başına koyarız." diye düşünmüş. Bir yandan da "Hemen ninemin evine varsam da sokağa çıkma yasağı başlamadan geri dönebilsem." diyormuş. Kızı gören Meczup Kurt kendini sevimli göstererek yaklaşmış. Kız da saflığından herşeyi anlatmış. Meczup Kurt:

"Kızım" demiş. "Şurda arkadaşımın evi var. Ona bir uğrarsan sana şanlı ordumuzun kahraman askerlerine nefis taçlar yapmasını öğretir." Kurda kanan Kız, evin yolunu tutmuş, tabii ki Meczup Kurt da ninenin evine yollanmış.

Evdeki çarşaflı kadınlar ve sakallı adamlar kıza gayet ılımlı yaklaşmışlar. Önceleri demokrasi gereği evdekilerin antidemokratik düşüncelerini ve örümcek ağı bağlamış beyinlerindeki kinleri dillendirmelerine ses çıkarmayan kız; sonradan buranın bir tarikat dergahı olduğunu anlamış. Üç numaralı karısını az önce boşayan bir adamın kendisine imam nikahı teklif etmesi, bardağı taşıran son damla olunca da sepetini aldığı gibi evden kaçmış.

Nineyi bir lokmada yutan Meczup Kurt kızı bekliyormuş. Kız asker selamı çakarak:

"Nineciğim, ben geldim." demiş. Dalgınlıkla yumruğunu sıkıp baş parmağını kaldıran Kurt:

"Tamam inşallah." demiş. Kurttan şüphelen kız:

"Kulakların neden o kadar büyük nineciğim?" diye sormuş Meczup Kurt kızı kandırmak için:

"Askeri marşları daha iyi duyabilmek için." demiş. Kız:

"Peki, ağzın neden o kadar büyük?" diye sorar sormaz da onu bir lokmada yutmuş.

Halkın evlerinde huzurlu olup olmadığını inceleyen Jandarma çavuşu Meczup Kurtu uyurken yakalamış. Kızı ile nineyi askeri doktorlar başarılı bir operasyonla kurdun karnından çıkarmış.

Fikret Bekler

■ Devamı haftaya

"Yollarımız burada ayrılıyor"

Basın tekelleriyle hükümet sıkı kapışta! **Çiller** iktidarının ilk günlerinde **"Haydi Türkiyem"** gibi başlıklar atan büyük gazeteler, şimdi REFAHYOL'a tavır aldı! Özellikle Sabah gazetesi, Tansu Çiller sevdasını **Mesut Yılmaz** düşmanlığı ile süslediği yayın politikasını bir yana itip görmezden geyerek; **"Hanımefendi"** hitabıyla başladığı açık mektupta Çiller'e veryansın ediyor. Çiller, medya gruplarının son 14 yılda aldığı teşvik kredilerini üst üste koyup, -sanki içinde DYP iktidarı dönemleri yokmuş gibi- milyarlarca dolarlık krediler verildiğini ve bunu kendisinin kestiğini meydanlarda anlatıyor. Bu arada, Adalet Bakanlığı 7 gazete yayımlanan 9 yazı ve 1 karikatür için soruşturma başlattı. **"Basın özgürlüğü"** tekellere de lazım şimdi!

"Bırakın Sisi'yi..."

"...Geçen hafta burada **Gürcan Dağdaş**'ın farklı bir adam olduğunu, icraatlarını beğendiğimi yazmıştım.

Şimdi daha da çok takdir ediyorum.

Kendi hatasının bedelini, ki bu yalnızca bir iddia şimdilik, devlete ödetmediği için. İlişkisine gelince...

Hoş değil elbet...

Fakat bir anket yapılsa Meclis çatısı altında, bırakın **Sisi**'yi, zoofiliyi denemiş kimbilir kaç kişi çıkar." (Hürriyet)

Fatih Altaylı, Dağdaş'ı överken bilinçaltındaki **"maçomatik sıralamayı"** da yansıtıyor. Altaylı'ya göre bir travestiyle yani bir insanla ilişkiye girmek, bir hayvanla ilişkide bulunmaktan kademe olarak biraz daha uygun sadece. Meclis'i eleştirmek isterken Sisi'nin şahsında bütün travestilere hakaret etmek ayıp değil mi?

Tahrik ve tahammül!

TGRT hedef gösterdi ve barmen **Oğuz Atak** öldürüldü! Demek ki basın-yayın organlarının görevleri arasında **"cinayete azmettirmek"** de varmış. Şimdi o kanalın dini bütün yöneticileri huzur içinde uyuyabilirler. Aynı kurumun gazetesi Türkiye, 10 mayıs tarihli manşetinde **"İşte basın ahlâkı"** yazıp şöyle diyor: **"Ünlü Newsweek dergisi, haberinin yanlış olduunu farkedince, piyasadaki 'özel' sayısını tek tek toplattı."** Madem **"Basın ahlâkına"** bu kadar düşkünsünüz, kimseye zararı dokunmayan bir insanı neden acımasızca hedef gösterdiniz katillere? Barmen Atak öldürüldükten sonra yobaz Akit gazetesi devreye girdi, TGRT'ye destek demeçlerini ve hatta **"Başarılarınızın devamını diliyorum"** diye biten tebrik ilanlarını yayınladı. Zaten haberi verirken **"Ağır tahrikler ölüm getiriyor"** başlığını kullanması ve haberin içinde **"tahrik olmuş katilleri"** neredeyse masum olarak göstermesi Akit'in gözü dönmüş dünya görüşünü gösteriyor. Akit yazarı **Hasan Karakaya** ise **"Sen** 'taraf' **olursan, karşı tarafın** 'bertaraf' **etme ihtimalini de gözden ırak tutmayacaksın"** demiş ve **"İnsanların bir** 'tahammül sınırları' **olduğunu"** belirtmiş. İşte hümanizmadan nasibini alamamış yobazlığın ruh sefaleti.

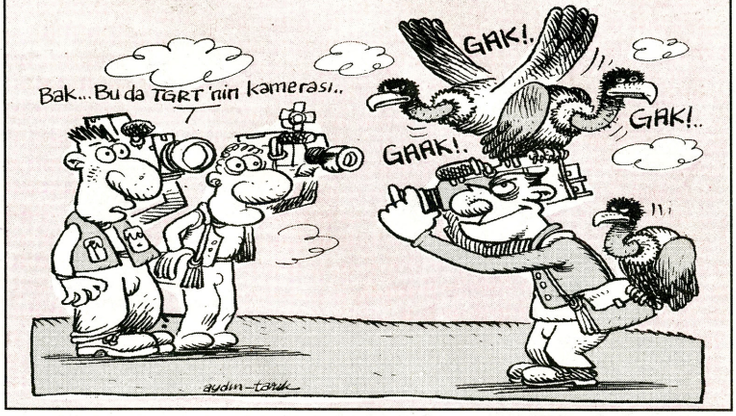

Hürriyet'ten insan hakları atağı !

Hürriyet gazetesi santimetre karelerini cömertçe harcayarak kendinden beklenmeyecek denli büyük bir alanı kayıp insanlara ayırdı: Kayıpların isimlerini dev bulmacaya serpiştirdi! Haydi siz de bir kalem alın elinize. Hem eğlenerek vakit geçirin, hem de tek tek bulun, bu kayıp insanları bulmacanın içinde. Hayatın içinde kimsenin kaybolmaması, kaybolanların bulunması ve Hürriyet'in bir gün ilk sayfasının tümünü insan haklarına ayırması dileğiyle!..

tespit tutanağı

● Demokrasi gazetesi bir aylığına kapatıldı. Bu basın özgürlüğüne aykırı, 'antidemokratik' kararı kınıyoruz.

● Mehmet Ali Ilıcak'ın sahibi olduğu Dost gazetesi 9 mayıs sayısında "Dağda Atatürk Gölgesi" başlıklı bir haber yayımlayarak, artık el kitapçıklarına bile geçmiş. "Atatürk'e benzeyen gölge" fotoğrafına yer verdi! Haberde gölgenin görüldüğü Çayırdağı'nın adının Ataçayırdağı olarak değiştirildiği ve yöre halkının "Bu gölge, Atamızın ülkenin gidişinden ne kadar rahatsız olduğunu gösteriyor" dediği belirtiliyor. "Şirin görünme profesyoneli" Ilıcak, gazetelerinde "Tansu Çiller'in Anıtkabir'deki mucizevi görüntüsüne" ne zaman yer verecek acaba?

● Mehmet Altan, 10 mayıs tarihli Sabah'ta "Türkiye'deki olayları izlerken kendimi, ilkeden, kuraldan, asaletten yoksun yamyam kabileleri arasındaki cifeleşmiş bir çekişmenin içine düşmüş gibi hissediyorum... Kabilelerden biri ya da öteki egemen olsa ne fark eder?" diyor ve "bu düzeysiz kaostan bir günlüğüne" Arçelik'in Sincan'daki bulaşık makinesi fabrikasını gezerek "kurtulduğunu" belirtiyor! Holdinglere yakın durmak varken, "kabilelerle uğraşmak" çok saçma elbette!

● Flash TV, bu kez de RTÜK tarafından "2 günlüğüne" kapatıldı.

● NTV, Nergis Televizyonu değil mi? Niçin "en-ti-vi" diye okunuyor? Tıpkı, açılımı "Has Bilgi Birikim" olan HBB'nin "eyç-bi-bi" şeklinde okunması gibi? Türkçe, dilimize yük olmaya mı başladı?

● Show Radyo'nun canlı maç yayımlarının, pek de canlı olmadığı, spikerin maçı TV'den izleyerek anlattığı, arada bir "tribün efekti" düğmesine basıldığı öğrenildi.

● İnterstar'ın anlaşmalı bulunduğu yemek şirketine 1.5 milyar .liralık borcunu ödemediği, bu yüzden aynı şirket tarafından TV çalışanlarına çıkarılan yemeklerin "berbat ötesi" olduğu anlaşıldı ve tutanağa geçirildi!

● 3 mayıs tarihli Sabah'tan: "Harika Pazar'a taze kan geldi." Programın yeni sonucusu Başak Boztepe olmuş da onun haber başlığı bu. İnsaf yahu, eski sunucunun dramatik ve kanlı ölümü malumken, böyle bir konuya bu başlık hiç yakışık almış mı?

● Köşedeki Ünal fotoğrafı, 9 mayıs tarihli Sabah'ın spor sayfasında çıktı. Ünal'ın kafası, F.Bahçe formalı bir vücuda monte edilmişti ve altta şöyle yazıyordu: "Ünal'a Sabah'ın üstün teknolojisi ile Fenerbahçe forması giydirdik." Pes! Ortaokul öğrencisinin yapabileceği fotomontajı, üstün teknoloji ürünü oldu ya!

● "Yukarılara yakın yazar" İlknur Çevik, 7 mayıs tarihli yazısında (Zaman gazetesi) muhalefete muhalefet ediyor: "... Bu hükümeti istemeyenler, önce şu muhalefeti sıkı bir şekilde sallayıp onu iktidar adayı haline getirmeli. Muhalefeti meydana getiren ve milli mutabakat hükümetinin unsurlarını teşkil edecek olan partilerin hepsi dökülüyor." Çevik, nedense(!) "tüm zamanların en dökülen hükümeti" Refahyol'u korumak için muhteşem bir çaba gösteriyor. Bu da onun işi.

● TV kanallarından birinde bir trafik kazası haberi. "Üç kafadardan ikisi kazada öldü!" Ölmüşler artık, "kafadar" gibi sevimli bir nitelemeyi haberde kullanmaya gerek var mı? Bari "Vay hınzırlar" diye bitirseydiniz!

● Bir Medyazor klasiği: Gürbüz Azak! O da "Bu hükümet gitmeli" diyenleri kendince eleştiriyor. Okuyalım: *"...-Yavuz Bey, sizin apartmanda köpek var mı? Geçen gün gazeteler yazdı, bir köpek tam iki yüz hastalık taşıyormuş.*

- Bu hükümet gitmeli.

- Üzüm sever misiniz Yavuz Bey? Kuru üzümle ceviz ne de güzel olur değil mi?

- Gitmeli gitmeli.

- Yavuz bey yoksa siz eroin ticaretine mi bulaştınız, hapislere mi düştünüz, nerde yediniz kafayı? Hey, nereye gidiyorsunuz Yavuz Bey?

- Haberler başladı, haberler başladı. Bu hükümet gitmeli, hemen gitmeli, yarın gitmeli. Gitmeli yavrum gitmeli. Gitmeli güzelim gitmeli. Gitmeli civanım gitmeli..." (7 Mayıs 1997 - Türkiye)

● Zorunlu bir açıklama: Hürriyet'te Aydın Candabak'ın yazmış olduğu(!) "Demokrasi paşa paşa yürüyor" esprisi bana aittir ve "kitabımda yeri vardır." (Bkz. Kaldırım Yazıları, Cep Yayınları) Vedat Özdemiroğlu.

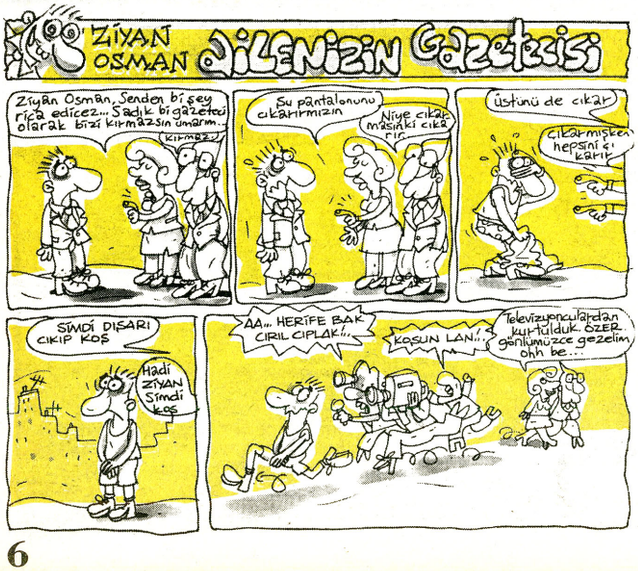

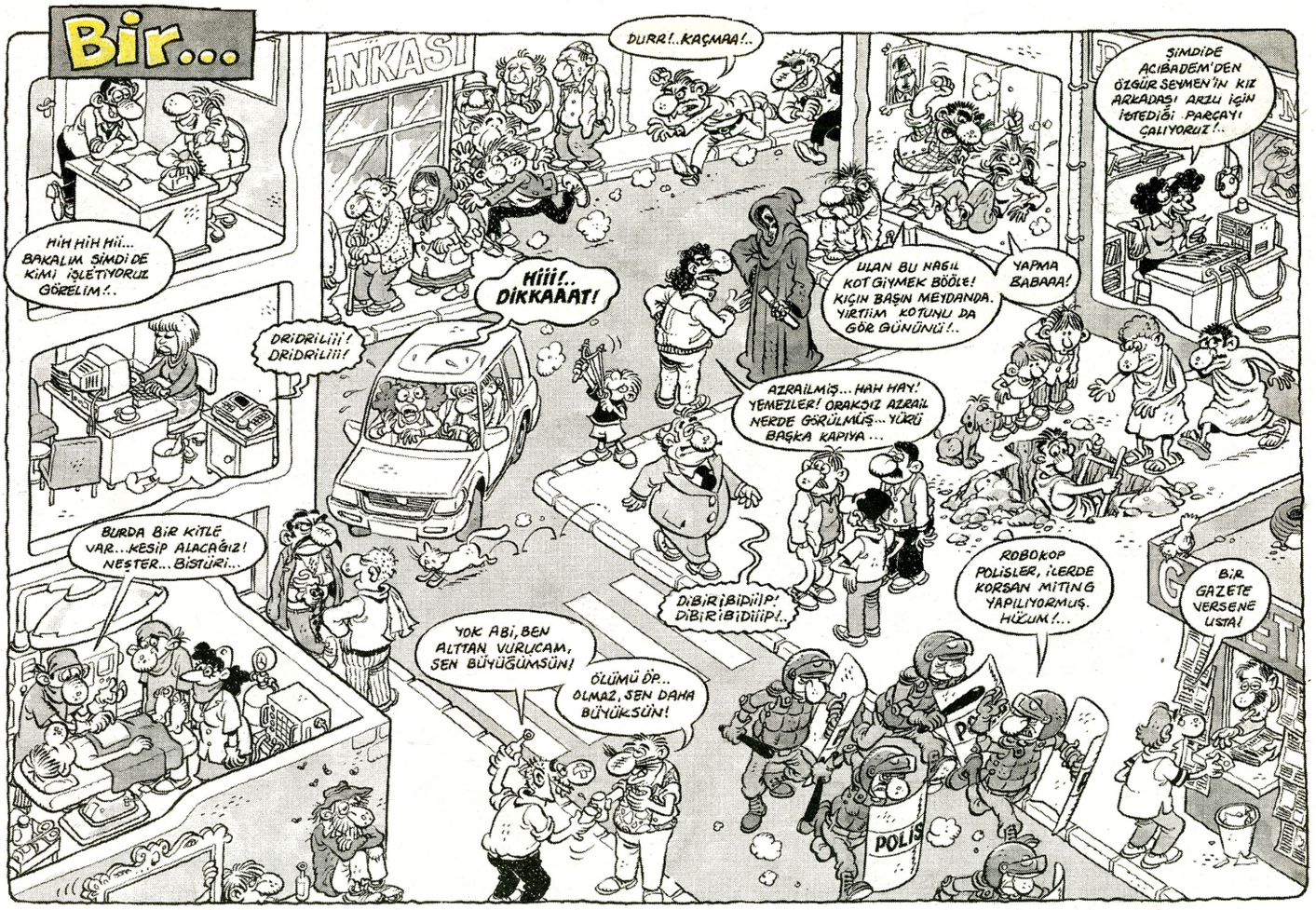
Bir...
HİH HİH Hii... BAKALIM ŞİMDİDE KİMİ İŞLETİYORUZ GÖRELİM!..
DRİDRİLİİİ! DRİDRİLİİİ!
Hiii!.. DİKKAAAT!
DURR!..KAÇMAA!..
ŞİMDİDE AÇIBADEM'DEN ÖZGÜR SEYMEN'İN KIZ ARKADAŞI ARZU İÇİN İSTEDİĞİ PARÇAYI ÇALIYORUZ!..
ULAN BU NASIL KOT GİYMEK BÖYLE! KIŞIN BAŞIN MEYDANDA. YIRTIIM KOTUNU DA GÖR GÜNÜNÜ!..
YAPMA BABAAA!
AZRAİLMİŞ... HAH HAY! YEMEZLER! ORAKSIZ AZRAİL NERDE GÖRÜLMÜŞ... YÜRÜ BAŞKA KAPIYA...
BURDA BİR KİTLE VAR...KESİP ALACAĞIZ! NEŞTER... BİSTÜRİ...
DİBİR¡BİDİİP! DİBİRİBİDİİİP!..
ROBOKOP POLİSLER, İLERDE KORSAN MİTİNG YAPILIYORMUŞ. HÜCUM!...
BİR GAZETE VERSENE USTA!
YOK ABİ, BEN ALTTAN VURUCAM, SEN BÜYÜĞÜMSÜN!
ÖLÜMÜ ÖP... OLMAZ, SEN DAHA BÜYÜKSÜN!
POLİS

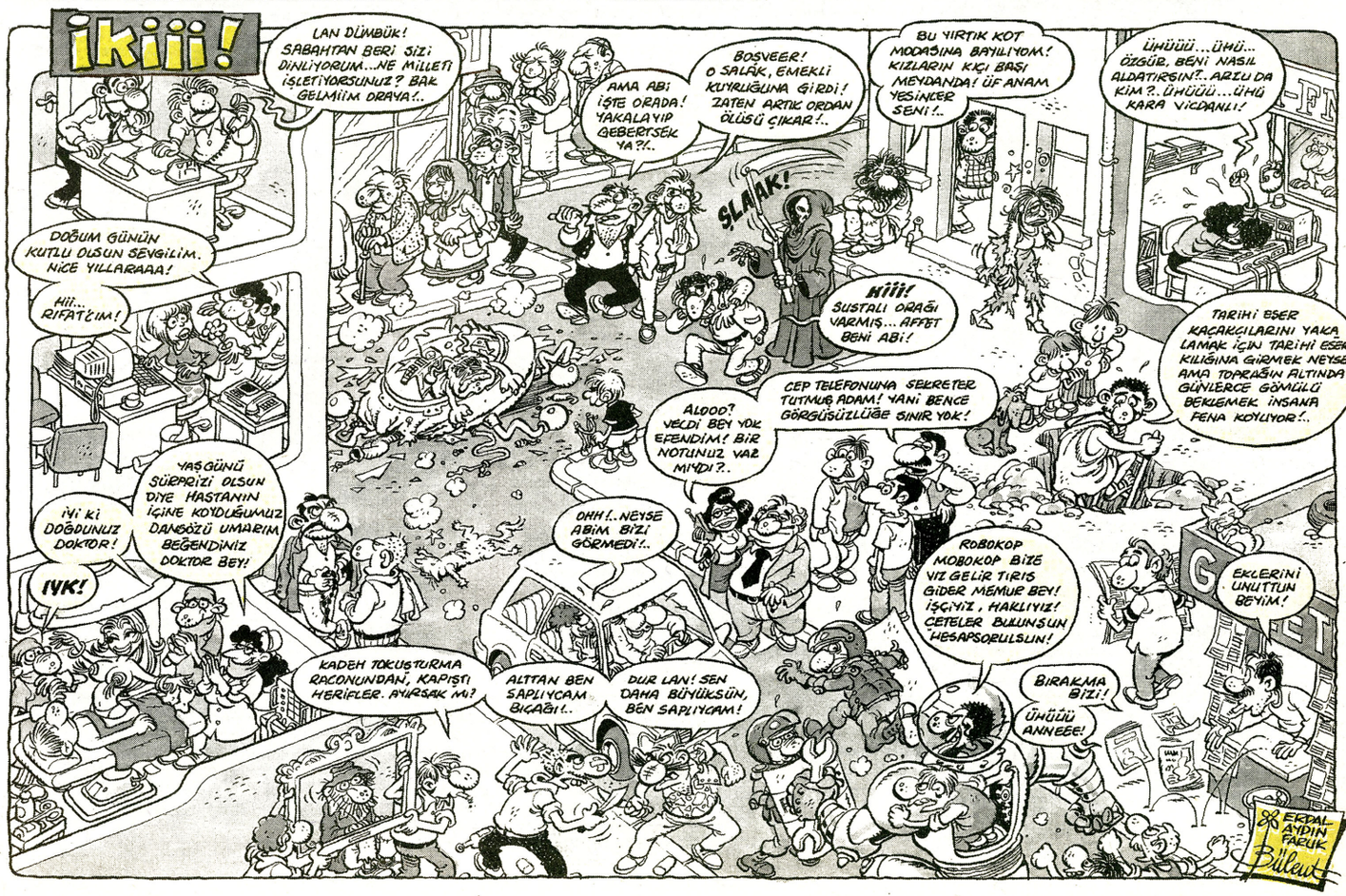
İkiii!
LAN DÜMBÜK! SABAHTAN BERİ SİZİ DİNLİYORUM...NE MİLLETİ İŞLETİYORSUNUZ? BAK GELMİİM DRAYA!..
AMA ABİ İŞTE ORADA! YAKALAYIP GEBERTSEK YA?!..
BOŞVEER! O SALAK, EMEKLİ KUYRUĞUNA GİRDİ! ZATEN ARTIK ORDAN ÖLÜSÜ ÇIKAR!..
BU YIRTIK KOT MODASINA BAYILIYOM! KIZLARIN KIÇI BAŞI MEYDANDA! ÜF ANAM YESİNCER SENİ!..
ÜHÜÜÜ...ÜHÜ... ÖZGÜR, BENİ NASIL ALDATIRSIN?..ARZU DA KİM?..ÜHÜÜÜ...ÜHÜ KARA VİCDANLI!
ŞLAAK!
DOĞUM GÜNÜN KUTLU OLSUN SEVGİLİM. NİCE YILLARAAA!
Hii... RİFAT'ÇIM!
Hiii! SUSTALI ORAĞI VARMIŞ... AFFET BENİ ABİ!
TARİHİ ESER KAÇAKÇILARINI YAKALAMAK İÇİN TARİHİ ESER KILIĞINA GİRMEK NEYSE AMA TOPRAĞIN ALTINDA GÜNLERCE GÖMÜLÜ BEKLEMEK İNSANA FENA KÖYLİYOR!..
CEP TELEFONUNA SEKRETER TUTMUŞ ADAM! YANİ BENCE GÖRGÜSÜZLÜĞE SINIR YOK!
ALOOO? VELDİ BEY YOK EFENDİM! BİR NOTUNUZ VAR MIYDI?..
YAŞGÜNÜ SÜRPRİZİ OLSUN DİYE HASTANIN İÇİNE KOYDUĞUMUZ DANSÖZÜ UMARIM BEĞENDİNİZ DOKTOR BEY!
İYİ Kİ DOĞDUNUZ DOKTOR!
IVK!
OHH!..NEYSE ABİM BİZİ GÖRMEDİ!..
ROBOKOP MOBOKOP BİZE VİZ GELİR TIRIS GİDER MEMUR BEY! İŞÇİYİZ, HAKLIYIZ! ÇETELER BULUNSUN HESAPSORULSUN!
EKLERİNİ UNUTTUN BEYİM!
KADEH TOKUŞTURMA RAÇONUNDAN, KAPIŞTI HERİFLER. AYIRSAK MI?
ALTTAN BEN SAPLIYCAM BIÇAĞI!..
DUR LAN! SEN DAHA BÜYÜKSÜN, BEN SAPLIYCAM!
BIRAKMA BİZİ!
ÜHÜÜÜ ANNEBE!
ERDAL AYDIN FARUK Bülent

Son anda aldığımız bir habere göre

Flash TV olayının perde arkasında hangi güç var?

Mesut Yılmaz 'Team of Yali'yi açıklıyor

Turgut Özal'ın fifty-fifty'si ünlü... Güneş Taner'in **"No, no, may be yes"**'i unutulmaz... Hayatımıza alenen giren İngilizce siyasete de girdi haliyle... Etkisi mi daha güçlü oluyor nedir, kimi kez değil, çoğu kez şakır şukur İngilizce döktürüyor millet. Fenerbahçe-Çanakkale Dardanel maçında da Uche'nin golünden sonra, Fener seyircisi yine şakır şukur İngilizce döktürmüştü:

"I love you Uche... I love you Uche..."

Statlardaki **"Die for you... You never walk alone... We are the best... No way out"** örnekleri ise bambaşka...

Turgut Özal'ın fifty fifty'si artık konuşulmuyor. Ama İngilizce cevap verme ruhu hâlâ yaşıyor. Geçenlerde gazeteciler ANAP Genel Başkanı Mesut Yılmaz'a sordu:

REFAHYOL'un gitmesi için herhangi bir süre verebilir misiniz?

Yılmaz gülerek yanıtladı:

"As soon as possible (mümkün olan en kısa sürede)..."

Dinozor muhabiri Mesut Yılmaz'ı sıkıştırarak zehir zemberek soruları birbiri ardınca sıraladı. İşte Yılmaz'ın verdiği **"ecnebi"** yanıtlar:

- Sizce REFAHYOL'u zorlayan en önemli sorun nedir?

YILMAZ- School of imam and hatips...

REFAHYOL'un yaşama şansı var mı sizce?

YILMAZ- No way out.

Sizce merkez sağı toparlayacak güç hangisi?

YILMAZ- We are the best.

Sizce bir askeri darbe olabilir mi?

YILMAZ- Fifty-fifty...

Flash TV olayının arkasında sizce kimler var?

YILMAZ- Mr and Mrs Brown.

Kim efendim onlar?

YILMAZ- Team of yali.

Anladım efendim, it's a pencil... (Yılmaz'la röportaj yapan muhabirimiz aynı zamanda Kapalıçarşı'da esnaftır. Bu nedenle verilen cevapları iyi anlamıştır.)

F.Bahçe'den kanlı bir içsavaş özlemi çeken RP'li İbrahim Halil Çelik'e yanıt

Şok Haber / CHP Cine-5, DSP Bimaş'ta

Solda birlik konusunda anlaşamayan ve giderek bölünme eğilimi gösteren CHP ve DSP havuz sisteminde de görüş ayarılığına düştü. Seçim propagandaları için CHP'nin Cine-5'le anlaştığını öğrenen DSP lideri Ecevit'in, BİMAŞ yöneticilerini arayarak, "Her koşulunuzu kabul ediyorum, yeter ki anlaşalım" dediği ileri sürüldü. DSP yöneticilerinin, "Efendim sizi işletmişler, CHP'yle Cine-5 ne alaka" uyarıları üzerine iyice sinirlenen Ecevit'in, üç üst düzey DSP'liyi ihraç ettiği bildirildi.

Atlara Ogün muamelesi

Sahalara yanıcı, yakıcı madde atılması vakayı adiyeden. Hatta futbolcuların, hakemlerin dövülmesinin neredeyse artık haber değeri bile yok. Ama açıkçası at yarışlarında faul yapıldığı iddiasıyla atların taşa, bozuk paraya, pet şişe yağmuruna tutulması vatan evladının nelere kadir olduğuna dair eşi benzeri olmayan bir örnek. Geçen hafta favori at **Heybetli**'ye faul yapıldığı için yarışçı at **Nimoş**'un kazanması işte bu olayın nedeniydi. Bu kendini bilmez seyirciyi yakalasa çifteleyecek, ama atlara da bu kadar Ogün muamelesi olacak şey değildi doğrusu.

METİN HAKYERİ

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

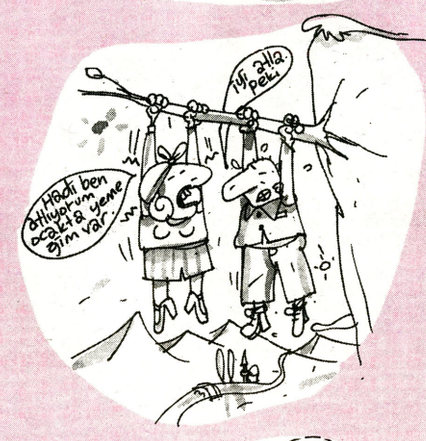

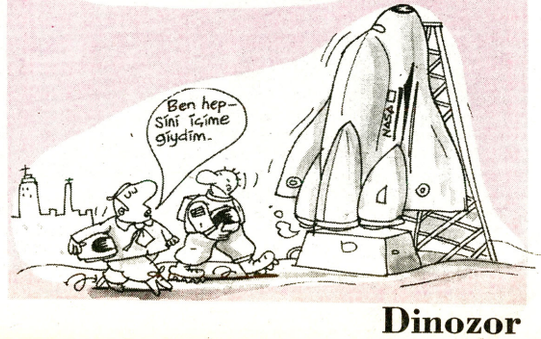

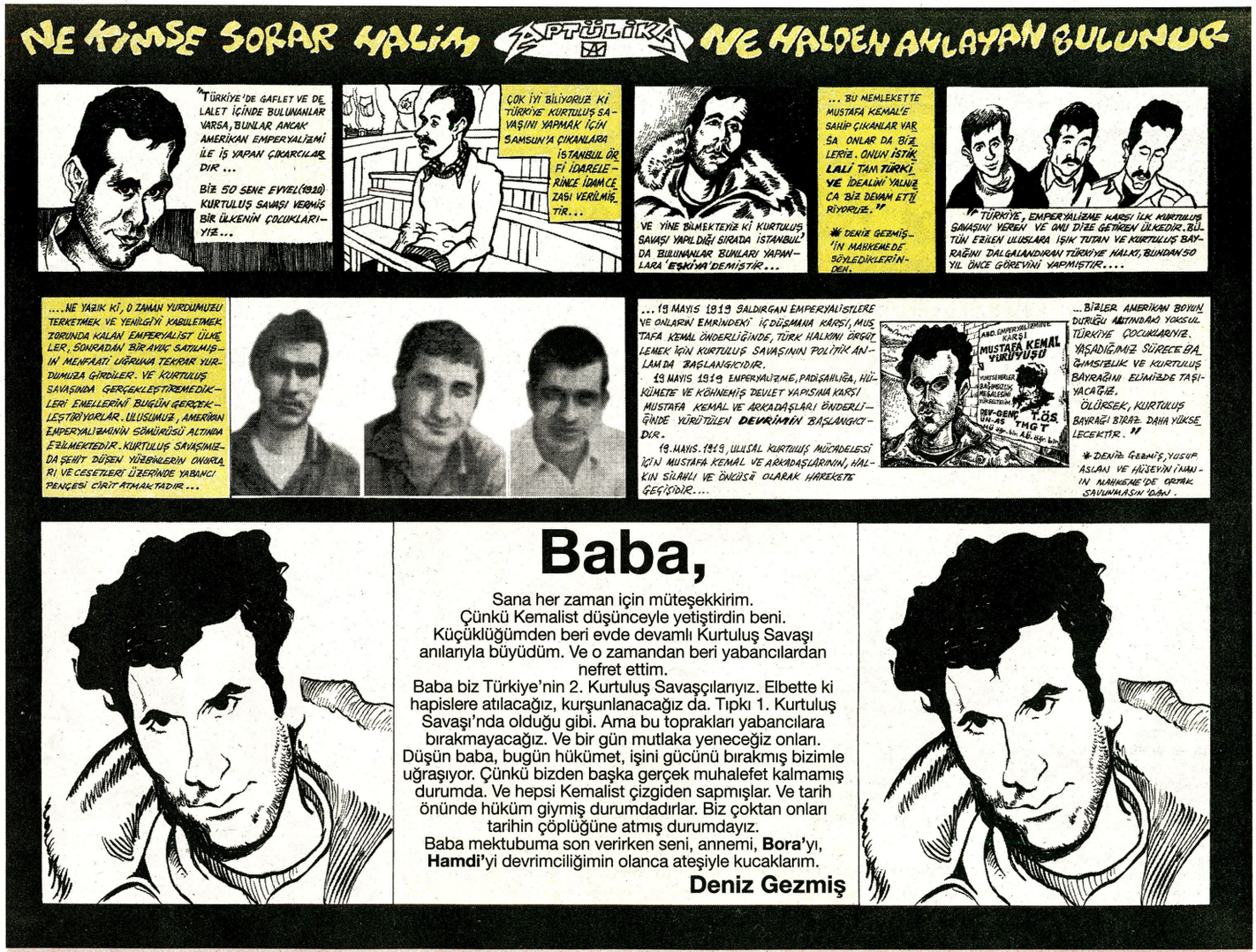

Baba,

Sana her zaman için müteşekkirim.
Çünkü Kemalist düşünceyle yetiştirdin beni.
Küçüklüğümden beri evde devamlı Kurtuluş Savaşı anılarıyla büyüdüm. Ve o zamandan beri yabancılardan nefret ettim.
Baba biz Türkiye'nin 2. Kurtuluş Savaşçılarıyız. Elbette ki hapislere atılacağız, kurşunlanacağız da. Tıpkı 1. Kurtuluş Savaşı'nda olduğu gibi. Ama bu toprakları yabancılara bırakmayacağız. Ve bir gün mutlaka yeneceğiz onları. Düşün baba, bugün hükümet, işini gücünü bırakmış bizimle uğraşıyor. Çünkü bizden başka gerçek muhalefet kalmamış durumda. Ve hepsi Kemalist çizgiden sapmışlar. Ve tarih önünde hüküm giymiş durumdadırlar. Biz çoktan onları tarihin çöplüğüne atmış durumdayız.
Baba mektubuma son verirken seni, annemi, **Bora**'yı, **Hamdi**'yi devrimciliğimin olanca ateşiyle kucaklarım.

Deniz Gezmiş

Bal ile Yoğrulmuş Vatan Evlatları

ALTAY MARTI

"Yiğidimiz çoktur harman gibidir
Nemrut'un tepesi yayla yeridir
Ayşa gızı alıp dağa gaçacam
Bahçamızda armut zibil gibidir."

Savaş Ay

Geçen cuma yine Ankara'dan annem geldi ve yine evde bir bayram havası. Karşılıklı oturup ayçekirdeği çıtlatarak ülkemizin sorunlarını enine boyuna tartıştık. Ana oğul ikimiz de şimdiye dek kimsenin tavuğuna kışt demediğimiz gibi, halkı korku ve paniğe sevketmek, askeri kuvvetleri, tahkir ve tezyif etmek veya meskûn mahalde kahkaha atmak gibi suçları da işlememiştik. Ateşli silahlar kanununa muhalefet ettiğimizi gören de olmamıştı. Bence ikimiz de çok masumduk. Tek derdimiz, **Süleyman** Bey'in adeta bir **Yehudi Menuhin** gibi yönettiği bu şeker gibi ülkede özgürce ve az hüzünlü bir şekilde yaşamaktı. Fakat dikkat ettim, tartışırken gittikçe karamsarlaşıyorduk. Annemin bu memlekette ne Milli Şef **İnönü zamanında ne de çok partili parlamenter sisteme geçtiğimiz dönemde yüzünün gülmediği bir gerçekti. Kadıncağız milli gelirden alacağı payın önemli bir kısmını, önce Vehbi Koç**'la **Sabancı**'ya, arkasından da **Özal, Tansu Bacım, Mehmet Buğar,** aşireti reisleri, **Reha Muhtar, Karındeşen Jack** ve koruculara kaptırdığı yetmiyormuş gibi hayatının en güzel dönemlerini de sıkıyönetimle, darbeyle ve bol bol nutuk dinlemeyle geçirmişti. Yiğidin harman olduğu yerden gelmiş bir kişi olarak benim de çok müreffeh, mesut ve **Hıncal Uluç**vari bir yaşantımın olduğu söylenemezdi. (Bu ülkede ben üç yaşındayken başbakan, on iki yaşındayken üç genç insan astılar) Yirmisinde etrafımı apoletler, otuzuna kadar da hamburgerler sardı. Şimdi sağım solum Bakara Suresi ve saklanmayan ebe, iyi mi!)

Şu yaşadığımız hayatın harala gürelesine bakın siz. Bugünkü laik-şeriatçı savaşının galibi, altmış yıl sonraki cumhurbaşkanımızın adının Cankat ya da Abdurrezzak olmasına sebebiyet verecekti. Cumhurbaşkanı deyip geçmeyin, çok önemli bir şeydir. Malumunuz.. aç ayı oynamaz. (Bu laf buraya uymadı be!) Kimi cumhurbaşkanları memleketin kaderini çizerken kimi kestanesini çizer. (Bak, bu uydu işte!) Biz halihazırda çok şanslıyız. İyi ki Süleyman Bey var. İlaç gibi devlet başkanı, bir çeşit diazem.

• Annemle konuşmamız çok uzamış.. memleketin içinde bulunduğu durumu analiz etikten sonra hızımızı alamayıp Zaire, Burkina Faso, İngiltere ve Eskimoların meselelerini de tartışmaya başlamıştık ki artık helak olmaya yüz tuttuğuma kanaat getirip konuşmaya noktayı koydum: *"İnsanlara olan güvenimi kaybetmektense cüzdanımı kaybederim daha iyi."* Annem de bana *"Oy tombulum, tombulum, yoldan geldim yorgunum"* dedi. Kalkıp beraberce mutfağa geçtik. Dolapta yaptığımız arama tarama çalışmaları sonucunda mevcut malzemeyle akşama bir kap yemek bile çıkmayacağı sonucuna vardık. En iyisi dışarda yemekti. Alelacele giyinip sokağa fırladık.

Hava biraz küskün, biraz yorgun, biraz isyankâr, biraz da çaresiz gibiydi; ülkemin doğusuna benziyordu. Hızla aştık kaldırımları, aslanlar gibi geçtik yeşil ışıkta, karşıdan karşıya, üstgeçitlere birer kaplan misali tırmandık ve sonunda dişimize göre bir lokanta bulduk. Yolda kayda değer tek şey annemin karşıdan gelen bir zenciyi gördüğünde *"Kurban olduğum Allah, hele bak herife ne renk vermiş"* diye mırıldanmasıydı.

Bu şimdiye dek ömrümde siyah ırk için duyduğum en ilginç yorumdu. Ve bence çok sevimliydi. (Afrikalı futbolculara zırt pırt *"elin arabı"* diyen kabzımal ve tekaüt hakem **Erman Toroğlu**'na duyurulur. Vazgeçtik din, dil, ırk ayırımı gözetmemesi gerektiğinden, ama Klu Klux Klan'lık insanlığın dokuz kusurlu hareketinden biri değil midir, ha! Sittir git mi dedin, peki Erman abi! hayırlı ıspanaklar! Helal! Devam!)

Garson yanımıza yaklaştığında gardımızı alarak mönüyü incelemeye devam ettik. Sonunda annem kararını verdi ve isteğini söyledi: *"Bir kuru fasülye, bir böf stragonof!"* Arkasından da ben sipariş verdim: *"Bana da bir ezo gelin çorbası, bir de Mihail Gorbaçov!"*

Yemek güzel geçti. Annem tuzluğu yürütmeme izin verseydi daha da güzel olacaktı, ama neyse!

Birer adet de capuçino içtikten sonra olay yerinden, yani lokantadan ayrıldık.

Daha caddeye adımımı atar atmaz ilerde vatan evlatlarının toplandığını ve garip çığlıklar attığını duydum. Ortalık niye karışmıştı acaba, Süleyman Bey bir açılışa filan mı gelmişti, **Şevki Yılmaz** Bey yine işportacılığa mı başlamıştı... **Francis Ford Coppola** film mi çekiyordu, ne oluyordu Allahım? Hızlı adımlarla, yetiştik kalabalığın olduğu yere. Vatan evlatları ağzı kulaklarında olup biteni seyrediyordu, ama gördüğüm manzara çok vahimdi doğrusu. Üç-dört polis, aralarına aldıkları bir genci coplarla sucuklu tost yapmaya çalışıyorlardı. Yanımda **Güneri Cıvaoğlu gibi yapıştırma bir gülüşle olayı seyreden kel kafalı bir adama** *"Suçu neymiş, niye dövüyorlar"* diye sordum. Gayet net bir yanıt verdi: *"Bu ülkede suç da ceza da* **Dostoyevski** de kalmadı artık. Memleket **Cem Özer**'in programına döndü, her an her şey olabiliyor." Coplanan adam hançeresini (dişi hançer) yırtarcasına bağırıyor, herkesi yardıma çağırıyordu. Birden hemen yanımızda siyah bir Mercedes durdu. İçinden çıkanı tanıdım. Gazinocular kralı 14. Lui'ydi. Arka koltuktan inen birkaç uvertür şarkıcının *"Kral öldü, yaşasın kral!"* tezahüratları arasında polislere doğru ilerlemeye başladı. O sırada kalabalıktan küçük bir çocuk *"Aney, aney, bah, gral cıbıldak"* diye inledi. Annesi çocuğun başına bir şaplak indirip yanındaki kadına dert yandı: *"Geçen gün de eve gelip* **Özer Çiller***'in nükleer madde kaçakçılığı yaptığını gördüğünü söyledi. Bu oğlanın ya tahtası eksik ya da gözü bozuk. Kime çekmiş bilmem ki!.."*

Polisler coplamayı kesmişti, ama sucuklu tost mertebesine yükselen genç hâlâ inliyordu. 14. Lui genç adama doğru yanaştı ve eliyle başını okşayarak *"Yavrüüm, ne güzel sesin varmış senin. Beni mest ettin be! Sana söz veriyorum, seni Gayrettepe'deki sahneye çıkaracağım."* Herkes sevinç çığlıkları atmaya başladı.

Dönüp anneme baktım.. ne olduğunu anlayamamıştı, şaşkındı. *"Bunları doğuran ana bal ile mi yoğurdu"* diye sordu. Cevabı patlattım: *"Her Türk, asker ve 1266 dolar borçla doğar"* iyi mi?

ŞİŞE DİBİNDEKİ HAYELLER

ÜMİT ATALAY '97

Yorgun Şehir nasıl da dinlenmeye çekilmiş. Tek tük insanlar dolaşmakta ya da benim gibi rahat yataklarında sızmaya doğru yol almaktaydılar. Her gün bu sokaklardan geçerim, bin türlü hesaplar yaparım. Kendime, sevgililerime sözler verip hiçbirini tutmayacağım yeminler ederdim.

Gündemi bir ay meşgul edecek korkusuz hayallerim olurdu.. ama sokağın sonunda aklımda hiçbiri kalmaz hepsini unuturdum!.. Serin bir geceydi. Sokaklar tenhaydı, insana bir ürperti veriyor, ışık ve gölgenin sergiledikleri oyunları izliyordum. Ilık esen rüzgâr yüzüme tatlı bir öpücük gibi çarpıyordu.

Gecedeki bu gizem beni her zaman heyecanlandırmıştı.. ya da ben öyle olmasını isterdim... Yeni maceralar ya da sonuna yetiştiğim görüntüler; hepsi, ama hepsi güzeldir. Ay ışığında tokuşturduğum bir bardakta güzel anılardır!..

Sokaklar, müdavimlerinin hararetli pazarlıklarıyla son demlerini yaşıyordu... Sarhoştum. Şimdi anasını satardım bu sokakların, bu dünyanın. Çakallara, o... çocuklarına, lağım farelerine. Hem de tümünü bir kuruşa... Güzel insanlarla da içki kokan rüzgârda mutluluğu paylaşırdık.

Geceye yaraşır sessizlikte bir şarkı mırıldandım!.. Notalar, gecede yıldız gibi parlamıştı...

Ay, faturası düzenli ödenen koca bir ampul gibi teklemeden yanıyor, loş ışığıyla geceyle hoş sohbet ediyordu, ben de daldım bu sohbete. Gecenin sessizliğinde yalnız değildim, az öteden kulağıma bağrışmalar geliyordu...

DUR, DUR DİYORUM!.. PURSANA BE... KÖRDÜĞÜN AHMAK KOCA DOMUZ!..

?..!

Kadın, kaçan adamın arkasından boş boş baktı!.. Gözleri karanlıkta sönmek üzere olan mum gibi parlıyordu. Sesleri çoktan karanlıkta boğulmuşlardı.. Kaçan kişi hırsız mı, kocası mı, sevgilisi miydi, neydi, anlamadım...

Pencerenin altına gelmiştim, bana baktı, bende ona...

Keşke bakmasaydım... Kendimi salak gibi hissettim...

MMI!..

PIST!.. HEY BAKSANA..!...

YUKARI GELSENE!.. SANA ACI BİR KAHVE YAPAYIM KAFAN AÇILIR... DERTLEŞİRİZ BİRAZ...

HADİ AMA..! GECEYE BENDE DEVAM EDELİM PAYLAŞACAK BİR ŞEYLERİMİZ MUTLAKA VARDIR!.. DUR BEN KAPIYI AÇAYIM!..

Dış kapı yarı açıktı.. heyecanlandım, korkarak baktım kapıya, çok şeyler düşündüm. Kaçan adam geri gelse, realiti şovlara star oyuncu olsam ya da mezarlıkta salak ölü. Gücüm kalmadı, bacaklarım titriyordu...

Ama geceyi böyle bir kadınla geçirme fikri.. bu şans kaç kerede denk düşerdi. Bütün cesaretimi topladım.. bacaklarıma geceye yakışır bir üslup verip zıplayarak eve doğru hızlı adımlarla kaçtım...

Midem yanıyor, gözlerimde şimşekler çakıyordu, kafam lodoslu bir havada gemi gibi sallanıyordu. Şöyle acı bir kahve olsa iyi olur muydu diye düşündüm... Gece, halime kahkahalarla gülüyordu. Köpeklerde katıldı bu gülmeye, bir nota yıldıza takılarak kaydı... Zzzz....

BİTTİ..

Gelen Evrak

Sevgili Dicle;

Dicle, hem erkek hem de bayan ismi ya da bu senin rumuzun. Bu yüzden cinsiyetini bilemiyorum. Ancak türünü biliyorum:

Sen bir insansın. Dinozor'un 21. sayısında yayımlanan yazını okuduğumda inan çok heyecanlandım. Ben de 12 Eylül darbesi ile yaşıtım ve ben de önce insan, sonra öğrenciyim. İzmir ilerici bir yerdir. RP, tüm Ege Bölgesi'nde ancak yedi milletvekili çıkarabilmiştir; ancak ben burada, en azından İzmir'in bulunduğum yerinde senin gibi düşünen, yani kendim gibi düşünen kişilerle karşılaşamıyorum. Oysa ki gittiğim okul, İzmir'in en iyi meslek lisesi. Müdürümüz ve öğretmen kadromuz da son derece ilerici. Ancak öğrenci arkadaşlar hoşgörülü değiller.

Sevgili Dicle; nereli olduğunu bilmiyorum, ancak arzu edersen bana yazabilirsin. Adresim şu: 1103 Sokak, No: 6/2 Evka 1 Buca İzmir.

Gençlik olarak bu yurdu ve bu halkı herkesten daha çok sevdiğimizi tüm dünyaya gösterelim. Eğitim konusunda da tamamen aynı fikirdeyiz. Biz eğitim alırken bozukluklarla, çarpıklıklarla karşılaşıyoruz. Niçin bizden sonraki nesil de aynı çarpıklıklarla karşılaşsın? Bunu düzeltecek değişikliği yapmak bizim elimizdedir.

Ancak birleşemezsek elimizden ancak armut toplamak gelir.

Haklısın Dicle, ben de görüyorum: Doğuşumuza az kaldı.

UĞUR

Sevda Kıpırtıları

(Gecikmiş bir bahar yazısı)

Sevda mevsimidir bahar. Kızıl bir tanyerinin geleceğe taşınmasının yürek üzerindeki izdüşümüdür. Aslında bir uyanıştır. Doğanın uyanışı... Yeni doğmuş bir bebeğin ufacık elleriyle dünyayı kucaklamaya çalışması bir ateş gibi yüreğimi yakar her defasında. Bahar mevsimi de öyle işte.

Baharın payına düşen her gün içimde bir sevdayı büyütür. Kıştan kalan, her mevsim tomurcuklanan, ama yalnızca baharda açan bir sevda...

Sabırtaşını çatlatan kış biter. Toprak Ana'ya ilk cemre düşer ve bir beşik gibi sallanan kalbim, donmuş aşk kıpırtıları arasında suya düşen cemreye gülümser. Sonra bahar, dağların heybetini alıp ardına götürür. Yerine ufacık bir tılsım bırakarak göğe düşen cemreyi selamlar. Bir kış dört hafta ağlamıştım -hiç unutmam- kış geldi diye, sonra ilkbahar tarifi imkânsız bir edayla, salına salına bahçemizdeki vişne ağaçlarını çiçeklendirmişti. Şöyle geçmişe bakıp anılarımı tazelediğimde, mutlu olduğum nadir anların ilkbahar güzelliğiyle tamamlandığını görmüşümdür. Belki de o mutlu olduğum anları ilkbahara borçluyumdur.

Günü geldiğinde, toprakla kucaklaşacağımda, bir seçme şansım olursa, baharda olsun isterim...

Ufacık bir not: 1 Mayıs güneşi yıllardır bizi aydınlatıyor. 1 Mayısımızı Bahar Bayramı ilan edip gerçek amacından uzaklaştırmak isteyenleri kınıyorum. Bizim zaten Nevruzumuz var. Bu sene de olduğu gibi her sene, alanlarda umutlarımızı 1 Mayıs'ta haykıracağız.

YAŞASIN İŞÇİ, EMEKÇİ İKTİDARI
YAŞASIN 1 MAYIS
YAŞASIN SOSYALİZM

DİCLE

Gelen Evrak için adres:
Dinozor Dergisi,
Türkocağı Cad. 39/41 34334
Cağaloğlu-İSTANBUL

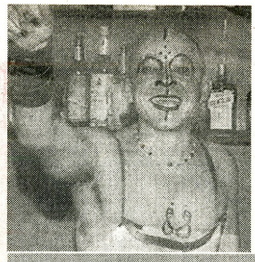

TUAL BEDENLER

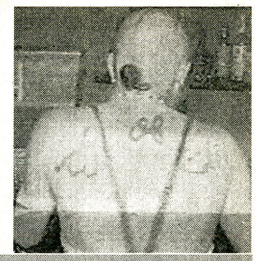

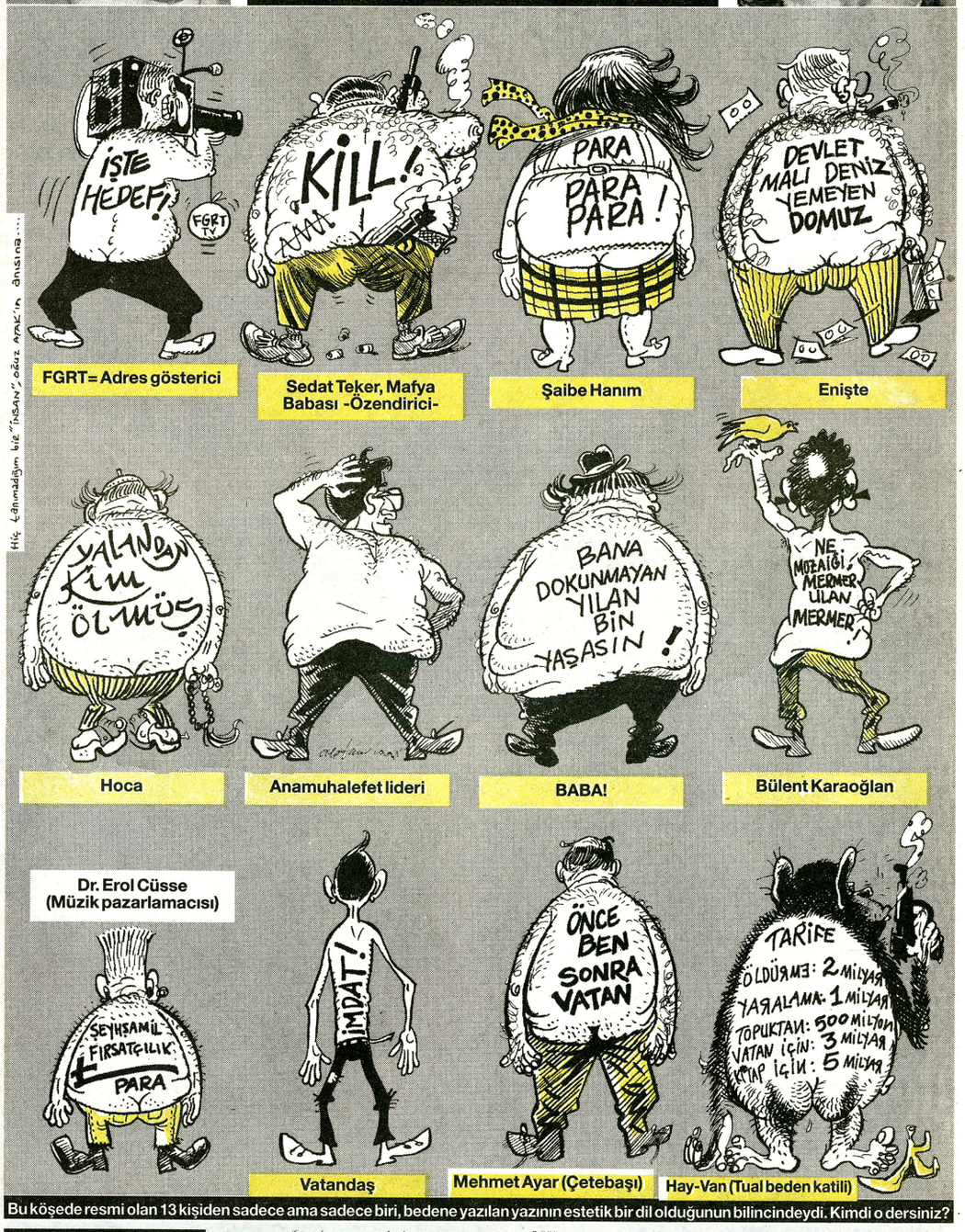

Bu köşede resmi olan 13 kişiden sadece ama sadece biri, bedene yazılan yazının estetik bir dil olduğunun bilincindeydi. Kimdi o dersiniz?

Ağustosböceği ve Kakofoniks!..

Herşey 'mesaj'a malzeme edilirse...

Asteriks, DGM Başsavcısı mı?

Şair olduğunu bildiğimiz Sunay Akın, Cumhuriyet Gazetesi'nin Dinozor ekinde, 'Orda bir köy var uzakta' başlığıyla bizim Kakofoniks'in 'dramına' değinerek, sözü Türkiye'ye getirmiş. Getirmiş getirmesine de, getirirken 'sözün özünü' yolda kaybetmiş.

Mustafa KARTOĞLU

Çizgiromanseverler Asteriks'i hatırlayacaklardır. M.Ö. 50 yılında, Roma akınlarına karşı kahramanca direnen küçük bir köyü anlatır.

geçerliymiş. Hem, köyde başka ozan olmadığı için Kakofoniks'in kötü şiir okuduğuna hükmedilemezmiş. Netice: "Galya köyü sanatsever bir köy değilmiş)."

Asteriks'i de malzeme ettiniz ya...

Çizgiroman esprisinden bihaber olmasına söyleyecek sözümüz yok Sunay Akın'ın... Ancak, Kakofoniks'in 'kötü şiir okuduğu' için değil, avaz avaz bağırdığı için susturulduğunu, hem, avaz avaz bağırmadan da şiir okuyamadığımız üstelik, elindeki arptan da teneke gırtlaktan sesler çıkarabilme başarısızlığını [illegible]

Kakofoniks'in sesi balondan da belli olmuyor mu...

Kürdan geçmey

GAZIANT en eski alt birisinin d olduğu ve kürdan ülkeli insanlara kad belirtildi. TÜBİTAK'ın yay ve Teknik Dergisi "Homo Sapien ve kafataslarındaki bi insan türünün dişl karıştırsına dikka Arizona Eyalet Ü Antropoloğ Chist "topal edilebilir en alışkanlığı dişleri dediği hatırlanan görüşlere yer veril "Syracuse hüküm M.Ö. 289'da yeni diş karıştırmasını batırılmış kürdan y ölmüş. 8. ve 9. yüz İmparatorluğu'nda göç eden Zerdüşt kullanmayı dinsel görmüşler. Grondlar, ölüeki hay yemekleri düşüner kürdanla gönüyor Rönesans Fransa'sı önceleri tahtılara sı bir tabakta peçete i herkese ayrı ayrı sı Yüzyıllar boyunca [illegible]

Yeni Şafak / 4 Mayıs 1997

Ağustosböceği ile karıncanın öyküsünü bilmeyen var mıdır?.. Karınca bütün bir yaz yuvasına yiyecek taşırken ağustos böceği saz çalıp şarkı söyler... Ve soğuk kış günleri gelip çattığında kapısı çalınır karıncanın... Ağustosböceğidir gelen... Biraz yiyecek dilenir karıncadan ama avucunu yalamakla kalmayıp aşağılanır. *"Madem bütün bir yaz saz çaldın, şimdi de oyna biraz!.."*

Çocuklara çalışmanın gerekliliğini anlatmak amacıyla yazılan bu öyküde ne yazık ki, bir sanatçının küçük düşürülmesine tanık oluyoruz. Ağustosböceği bir müzisyendir...

Ve bütün bir yaz o da karınca gibi çalışmış, besteler yapmıştır. Bu öyküyü duyan her çocuğa sanat ile uğraşanların *"boş adamlar"* olduğu düşüncesi de aşılanmaktadır ister istemez!

Çizgi roman Asteriks'in son karesindeki manzarada da köyün ozanı Kakofoniks'in ağaca bağlanmak ya da başına vurulmak suretiyle susturuluşuna tanık oluyoruz. Sanatçılarının DGM'lerde yargılanarak baskı altına alınmak istenildiği bir ülkenin şairi olarak Asteriks'in son karesine gülemiyorum. Kötü şiir okuduğu (ya da şarkı söylediği) için Kakofoniks'i susturanların aynı kare içerisinde, köy meydanına kurulan sofrada sarhoş olup kahkahalar atıyor olmaları daha da düşündürücüdür... Ve bu görüntü, ozanın kötü bir sese sahip olduğu için şiddete maruz kaldığı iddiasını zayıflatır. Gerçekten estetik bir kaygı güdülerek Kakofoniks dışlanmış olunsaydı köy halkını zıkkımlanmak veya tıkınmak yerine şiirler okurken görürdük. Böyle bir çizgi roman karesinde de, Kakofoniks'in başına vuracak bir insan elbetteki bulunmaz!...

Dinozor'un 21. sayısında yer alan *"Orda bir köy var uzakta"* başlıklı yazımı anımsayanlar aynı konuyu söz konusu yazıda da işlediğimin ayrımındadırlar. Yeni Şafak gazetesinden **Mustafa Kartoğlu** imzasıyla çıkan bir yazıda düşüncelerimden dolayı çizgiroman esprisinden bihaber olarak değerlendiriliyorum. Olabilir, bu da sayın Kartoğlu'nun düşünceleri!..

Asteriks'in son karesine gülmek için zeki olmak gerekmiyor. Hele ki, gölge oyununda akıllı sözler söyleyen Hacivat'ın kafasına Karagöz'ün ikide bir tokat atışına gülen bir toplumun bireyleri kahkahayı rahatlıkla koyverebilirler. Ben, Hacivat'ın, ağzını açıp düşüncesini her söyleyişinin ardından dayak yiyişine de gülemiyorum. Zorbalığı, baskıyı topluma kabullendirmenin en sinsice yolu kahkaha haplarıdır.

Yazımın özü, ülkemizde sanatçıların susturulmak istenilişi ve düşünceye karşı uygulanan baskıların çağdışı oluşunu vurgulamaktı. Bu yüzden *"M.Ö. 50"* yılında yaşanılanların anlatıldığı Asteriks'in son karesini seçtim. Kartoğlu, sözün özünü yolda kaybettiğimi yazdıktan sonra kendisiyle çelişkiye düşüyor: *"Türkiye'de, sanat dahil pek çok konuda baskı ve yasaklamalarla karşı karşıya kaldığımız doğru."*

Sözün özünü *"doğru"*layan Mustafa Kartoğlu, Kakofoniks'i sanatçı olarak kabul etmediğini açığa vuruyor. Kendisi, Kakofoniks'i sanatçı saymadığı için de Galyalı ozanı, konserleri yasaklanan müzik topululuklarına, DGM'lerde yargılanan şairlere benzetmemi *"hakaret"* olarak sunuyor okuruma!..

Ama, bu sunuşu yukarıda belirttiğim ayrımı yapmadan, *"Anadolu ozanlarına"* genellemesiyle yapıyor. Böylelikle de sözün özünü yolda kaybeden ne yazık ki kendisi oluyor!..

Gelgelelim Kakofoniks'in sanatçı olup olmadığına!.. Ben, bu konuda kesin bir yargıya varılamayacağını söylüyorum. *"Müzik ruhun gıdasıdır"* sözünü ağaca asıp midesini düşünenlerin de böyle bir değerlendirmeyi yapacak birikimde olamadıklarını çok iyi biliyorum. Kakofoniks'i ağaca asanların yiyecek sofrasında *"geyik"* muhabbeti yaptıklarını bir kez daha anımsatırım.)

Asteriks'in ilk sayfalarında okura tanıtılan çizgiroman kahramanlarının arasında Kakofoniks de vardır... Ve tanıtma yazısındaki şu değerlendirme üzerinde Sayın Kartoğlu'nun biraz daha düşünmesinin yararlı olacağına inanıyorum: *"Kakofoniks. Ozan. Müzik yeteneği konusunda bir fikir birliği yoktur..."*

Mustafa Kartoğlu yazısının sonuna doğru sözün özünü bir kez daha buluyor: *"Sözü DGM'lere, baskıya ve antidemokratikliğe getirmek için her şeyin malzeme edilmesi, en azından bu örnekte, Asteriks'in yazarı* **Gosciny** ve çizeri **Uderzo**'ya ayıp oluyor."

Hayır Kartoğlu! Bir sanat eseri karşısında düşüncenizi söylemek, eleştiri hakkınızı kullanmak, yaratım gücünüze dayanarak yeni bir pencere açmak uğraşınıza ayıpçılıkla yaklaşılamaz. Hele, sizin yaptığınız gibi *"Asteriks'i de malzeme ettiniz ya..."* gibisinden bir ağız hiç kullanılmaz. İşte, bu bakış açısı bizleri DGM'lere getirir. Baskılara, yasaklara ve sansüre karşı verilen çabada önemli olan, malzemeden çalınılmamasıdır!.. Aynen şunları yazmışsınız: *"Ayrıca, Anadolu ozanlarına, Kakofoniks benzetmesiyle bir şairin hakaret etmesini mazur görmek de hayli zor..."* Sahi, yazımın özünü saptırmaya çalıştığınız bu satırlarınız arasına *"satır"* gizlerken hiç zorlanmadınız mı?..

Karınca, son karedeki ziyafet masasının altında gezinip insanların artıklarını toplamak telaşındayken, Ağustosböceği özgürlüğe kavuşturmak için Kakofoniks'in iplerini kemirir!..

La Fontaine'in kulakları çınlasın, Ağustosböceği, karıncanın kapısını çalar çalmasına ama, şunları söyler: *"Barış, insan hakları, düşünce özgürlüğü ve eşitlik uğruna şarkılar söylemek üzere bir konser vermeye gidiyorum. Sen de şu yeraltı dünyasından kurtul da, benimle gel."*

Mustafa Kartoğlu yazısının başlığında soruyor: *"Asteriks, DGM Başsavcısı mı?"* İşte bu da, yazının *"özünü"* saptırmanın bir başka soru hali!.. Karşılığını bir soru ile verelim: Barış yanlısı olanların asker riskini göz önüne aldığı ülkemizde, köylerini yakmak, yıkmak isteyen Romalılara karşı direnen Asteriks kuvvet şurubunu kime içirir?..

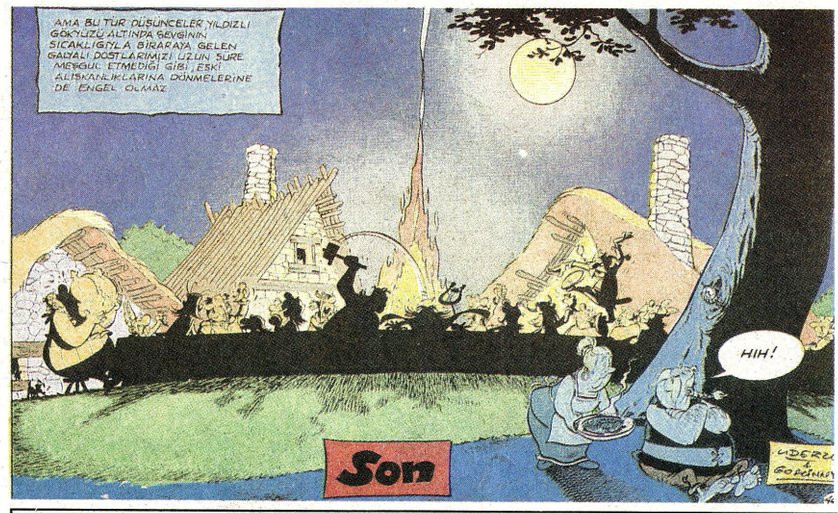

SUNAY AKIN

ARKA BAHÇE

"Allah, Allah!.."

Kesilen bir ağacın kütüğünde ya da kelebeğin kanadında Arapça "Allah" yazısına benzeyen şekiller gördüklerinde korumaya aldılar. Fotoğraflarını çekip, dergilerinde, gazetelerinde, televizyon kanallarında yayımladılar. Aynı yazıyı bir insanın sırtında gördüklerinde öldürdüler!..

Tarihin fotoğraf makinesi
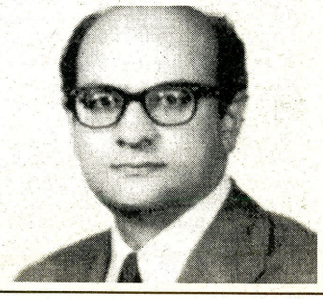
Sevgili hocam **Server Tanilli** ile 1994 yazının sıcak bir gününde, Almanya'nın Kassel kentinde aramızda geçen konuşmayı unutamam. Tarihin bir fotoğraf makinesi olduğunu söyledikten sonra beni uyarmıştı: *'Tarih, herkesin bir kez fotoğrafını çeker... Ve insan yarınlarda o fotoğrafına bakılarak anılır. Senin de bir gün fotoğrafını çekecek Sunay... Aman dikkat et de, sakın gözlerin kapalı çıkma!.."*